

„Most már azért is ugatok, sejtem a rossz akaratot. Látom, azért édeskedel, s az udvaron lesekedel, hogy a szememet bekössed s gazdámat megrövidítsed. — No lásd, azért sem hallgatok, még erősebben ugatok.“

Ugy tett az eb, a mint mondta, a gazdáját felugatta. A tolvajnak elment kedve, s odább állott szegyenkedve.

16.

A kakas és a tyukok.

A kakas és a tyukok az udvaron szanaszét kapargálnak. A kotló kis csirkéit kotyogva vezetgeti. Éppen most valami madár repül el felettök. Megriadnak és kezdenek mind anyjuk alá futni. Anyjuk leereszti szárnyait s maga alá szedi őket.

Nagy begyesen lépeget az udvaron a kakas. Mindkét lábán kiáll a sarkantyuja. Veres taréja és szakála csak úgy fityeg, görbe farkát feltartja. Minden tolla fénylik, mind az arany. *Ez úr is ám a maga szeméjén!*

Megáll a szemétdombon. Elkezd kapargálni s talál ott valamiféle férget. Erre kezdi hangosan hívni a tyukokat. Ezek meg eszök nélkül futnak hozzá. A kakas a talált földi gilisztát csőrével szét-